

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.I.21.275/2025/4.

A tanács tagjai: Nyíróné dr. Kiss Ildikó a tanács elnöke

Dr. Parlagi Mátyás előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

Dr. Magosi Szilvia bíró

Dr. Mocsár Attila Zsolt bíró

A felperes: felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

felperes képviselője

felperes képviselőjének címe

ügyintéző: Dr. Kövér Mietta ügyvéd)

Az alperes: alperes

alperes címe

A per tárgya: közös költség megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 67.Pf.631.107/2025/11.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.P.50.157/2024/28-I.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A meg nem fizetett 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes 3.735 forint közös költség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes kérte a kereset elutasítását.

[2] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a kereset szerint marasztalta az alperest.

[3] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyhez felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet csatolt.

[4] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 408. § (1) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi perben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg. A jelen per vagyoni jogi pernek minősül, mert az abban érvényesített igény a felperes vagyoni jogain alapul, továbbá értéke pénzösszegben kifejezhető [Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pont]. A felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg, valamint a per nem tartozik a Pp. 408. § (1) bekezdés második mondatában meghatározott kivételek közé, ezért nincs helye felülvizsgálatnak [Pp. 408. § (1) bekezdés]. A felülvizsgálat kizártságára figyelemmel az alperesnek a Pp. 409-410. §-ai alapján felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie.

[5] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem alaptalan az alábbi indokok miatt.

[6] A Pp. 411. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálat megtagadásáról szóló végzést röviden kell indokolni. Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) 28. cikke szerint e jogszabályi rendelkezést is céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni; a cél megállapítása során pedig elsősorban a jogszabály preambuluma és a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni, továbbá a feltárt célnak meg kell felelnie a józan ész, a közjó, az erkölcs és gazdaságosság követelményeinek.

[7] A Pp. törvényjavaslatának indokolása csak a Kúria megtagadással kapcsolatos indokolási kötelezettségét rögzíti, de az annak rövidségével kapcsolatos szabályozási célt nem tartalmazza. A Pp. preambuluma az Alaptörvénnyel összhangban hangsúlyozza a közjónak és a józan észnek megfelelő jogalkalmazás eszméjét (vö. Alaptörvény 28. cikk), valamint a tisztességes eljárás elvét [vö. Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés], de önmagukban ezekből az alkotmányossági követelményekből nem állapítható meg a rövid indokolás előírásának célja. E cél a felülvizsgálat szabályozási rendszeréből következik: a félnek a felülvizsgálati kérelmet és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet külön-külön beadványokban kell előterjesztenie [Pp. 412. § (2) bekezdés]; ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet nem utasítja vissza [Pp. 415. § (1) bekezdés], akkor először az engedélyezés iránti kérelem érdemi elbírálásra való alkalmasságát vizsgálja [Pp. 410. § (4) bekezdés, 411. § (1) bekezdés], ezt követően pedig tanácsban eljárva, ugyanakkor harminc napon belül határoznia kell a felülvizsgálat engedélyezéséről vagy annak megtagadásáról [Pp. 411. § (1) bekezdés], míg a felülvizsgálati kérelem elbírálására nem vonatkozik ilyen rövid határidő (Pp. 113. alcím). A felülvizsgálat megtagadásáról szóló végzés rövid indokolása tehát a szűkös határidőn belül történő elbírálás céljával áll összefüggésben. Ezt támasztja alá a Pp. törvényjavaslatának indokolása is, amely 418. oldalán az engedélyezési eljárás gyors és célrátörő jellegét hangsúlyozza. Kérdéses azonban, hogy a Pp. 411. § (2) bekezdése ténylegesen milyen mélységű és tartalmú indokolási kötelezettséget ír elő.

[8] Az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény 156. §-a 2026. január 1-jétől módosítja a Pp. 411. § (2) bekezdését azzal a tartalommal, hogy a felülvizsgálat megtagadásáról szóló végzést „röviden, kizárólag annyiban kell megindokolni, hogy a felülvizsgálat engedélyezésére milyen okból nem került sor”. A módosított rendelkezés a jelen ügyben még nem alkalmazandó, ugyanakkor elősegíti a rövid indokolással szembeni tényleges követelmény feltárását. A módosító törvény indokolása szerint az Emberi Jogok Európai Bírósága szempontrendszerének is megfelel, ha a legfőbb bírói fórum eljárását megtagadó határozatot kizárólag abból a szempontból kell indokolni, hogy az engedélyezési okoknak a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem miért nem felelt meg; nem eredményezi a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét, ha a felülvizsgálatot megtagadó határozat nem tér ki az ügy érdemi kérdéseire.

[9] A Kúriának ugyanakkor figyelemmel kell lennie arra az alkotmányos – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéséből fakadó – kötelezettségére is, hogy világosan, a lényegi kérdésekre kiterjedően, nem sematikus, hanem a konkrét ügy sajátosságai által szükségessé tett mélységben adjon számot arról, hogy mire vonatkozó vizsgálat eredményeként, milyen szempontok alapján, mely tények figyelembevételével levont következtetések szerint milyen okokból jutott el a felülvizsgálatot kizáró döntéshez {3417/2024. (XI. 28.) AB határozat, Indokolás [53]-[59]}.

[10] Mindezek alapján a Kúriának a felülvizsgálat megtagadásáról szóló végzést röviden, annyiban kell megindokolnia, hogy a felülvizsgálat engedélyezésére milyen okból nem került sor: abban nem kell kitérnie az ügy érdemi kérdéseire, ugyanakkor világosan, a lényegi kérdésekre kiterjedően, nem sematikus, hanem a konkrét ügy sajátosságai által szükségessé tett mélységben számot kell adnia arról, hogy milyen okokból jutott el döntéséhez.

[11] Az alperes a felülvizsgálat engedélyezését – kérelme és annak határidőben előterjesztett kiegészítése (Pfv.2. sorszám) tartalma szerint [Pp. 110. § (1) bekezdés] – a Pp. 409. § (2) bekezdés *a*) pont első fordulata (a joggyakorlat egységének biztosítása miatt) [B1]), a Pp. 409. § (2) bekezdés *b*) pont második fordulata (a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége miatt) [B1]), valamint a Pp. 409. § (3) bekezdése [A), B.2.), C), D), E), F), G]) alapján kérte.

[12] A Pp. 410. § (2) bekezdése szabályozza a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem tartalmát. Ezen belül a Pp. 410. § (2) bekezdés *c*) pont *cb*) alpontja már normaszövegében is egyértelművé teszi, hogy az engedélyezés iránti kérelemben meg kell jelölni azt a jogkérdést, amelynek társadalmi jelentősége indokolja a befogadás engedélyezését. Ettől eltérően a Pp. 410. § (2) bekezdés *c*) pont *ca*) alpontjának normaszövege azoknak az okoknak a feltüntetését kötelezettségét írja elő, amelyek a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében indokolják a felülvizsgálat befogadásának engedélyezését; a Pp. 410. § (2) bekezdés *c*) pont *cd*) alpontjának normaszövege szerint pedig a Kúria közzétett határozatát és annak azt a részét kell megjelölni, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér.

[13] A Pp. közjogi törvényként szabályozza – egyebek mellett – a rendkívüli perorvoslatok eljárásjogi feltételeit, azonban a Pp. normaszövegének értelmezésére is irányadó az Alaptörvény 28. cikke, így annak során a Kúria nem alkalmazhat kizárólag nyelvtani értelmezést. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése olyan, a bíróságoknak címzett {3090/2015. (V. 19.) AB határozat, Indokolás [21]} jogértelmezési segédszabály {32/2019. (XI. 15.) AB határozat, Indokolás [19]}, amely nem zárja ki egyéb jogértelmezési módszerek alkalmazását, ugyanakkor ezek eredményét össze kell vetni a jogszabály céljával és az Alaptörvénnyel {Kúria Pfv.III.20.924/2020/6., megjelent: BH2021. 335. [21]}. A cél szerinti jogértelmezés nem mellőzhető nyelvtanilag egyértelmű jogszabályi rendelkezés esetén sem, a feltárt jogszabályi célnak ugyanakkor meg kell felelnie a józan ész, a közjó, az erkölcs és a gazdaságosság követelményeinek {Kúria Pfv.I.20.612/2021/3. [33]}.

[14] Mindezek alapján a Kúria köteles a Pp. normaszövegének az értelmezésére, amelynek eredménye nem feltétlenül esik egybe a nyelvtani értelmezés eredményével. A Kúria e jogértelmezési kötelezettségét és jogosultságát a jogalkotó maga is többször megerősítette a felülvizsgálat szabályozásának módosítása vagy újraszabályozása során, amikor indokolásában kifejezetten a Legfelsőbb Bíróság vagy a Kúria joggyakorlatára, az abban kialakult követelményekre hivatkozott (pl. a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi. III. törvény módosításáról szóló 2005. évi CXXX. törvény 14. §-ához fűzött indokolás; T/11900. számú törvényjavaslat a polgári perrendtartásról 419-421., 423-424. oldalak; az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény végső előterjesztői indokolása a 156-159. §-hoz). A jogalkotó tehát nem tilalmazza, hanem kifejezetten helyesli a Kúria felülvizsgálattal kapcsolatos jogértelmezési tevékenységét, ezen belül a beadványok törvényben meghatározott tartalmi követelményeinek a részletezését.

[15] A Kúria az engedélyezés iránti kérelem tartalmát szabályozó Pp. 410. § (2) bekezdésének az alkalmazása során – a fenti jogértelmezési kötelezettségének teljesítése eredményeként – azt a gyakorlatot alakította ki, hogy valamennyi engedélyezési okra alapított felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemnek nélkülözhetetlen tartalmi eleme a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés megfogalmazása {Kúria Gfv.V.30.136/2024/2. [26], Pfv.V.20.069/2025/2. [23]}. A Pp. 410. § (2) bekezdés *c)* pont *ca)* alpontja alkalmazása körében is meg kell jelölni az engedélyezést megalapozó jogkérdést (Kúria Gfv.III.30.057/2024/2., Pfv.II.20.051/2024/2., Pfv.I.20.275/2025/2.), továbbá a Pp. 410. § (2) bekezdés *c)* pont *cd)* alpontja esetében is elő kell adni az engedélyezést megalapozó azt a konkrét jogkérdést, amitől az engedélyezést kérő fél álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat a Kúria közzétett határozatától eltér (Kúria Pfv.II.20.967/2022/2., megjelent: BH2022. 327.; Kúria Pfv.I.21.028/2023/2.). A jogkérdés fél általi megjelölése nem mellőzhető, mert a Kúria a fél kérelméhez kötve van [Pp. 2. § (2) bekezdés], és csak az engedélyezés iránti kérelemben foglaltakat vizsgálja (Kúria Gfv.III.30.413/2022/2., Pfv.VII.20.676/2023/2., Mfv.IV.10.029/2024/2., Gfv.VI.30.046/2024/2., Pfv.I.21.058/2024/2.). Ha a fél több okból kéri a felülvizsgálat engedélyezését, akkor valamennyi hivatkozott engedélyezési okra vonatkozóan – egyenként – meg kell jelölnie a jogkérdést, amely nem tetszőleges, vagy valamiféle módon a jogvita tárgyával összefüggésbe hozható jogkérdés lehet, hanem csak olyan jogkérdés, amelyet maga a felülvizsgálattal támadott határozat vetett fel akként, hogy abban állást is foglalt (Kúria Pfv.III.20.761/2024/2., Pfv.III.20.595/2024/2.) {Kúria Pfv.III.20.462/2025/3. [25], [37]}. A jogerős ítélettel szemben állított jogszabálysértés megjelölése nem azonos az engedélyezést megalapozó jogkérdés, valamint az eltérés bemutatásával; a felülvizsgálat engedélyezését

kérő félnek az általa állított jogszabálysértésből kiindulva kell megjelölnie azt a jogkérdést, amelyre kérelmét alapítja {Kúria Gfv.III.30.015/2024/2. [42], Gfv.VI.30.269/2024/2. [20], Pfv.VI.21.026/2024/2. [25]}.

[16] Ha a Kúria engedélye alapján van helye felülvizsgálatnak, akkor a Kúriának engedélyező végzésében meg kell határoznia azt a jogértelmezési kérdést, amellyel kapcsolatban engedélyezi a felülvizsgálatot [Pp. 419. § (2) bekezdés], mert az engedélyezést követően a felülvizsgálati kérelem – annak eredeti tartalmától függetlenül – csak a Kúria engedélyező végzése által meghatározott jogértelmezési kérdést érinti [vö. Pp. 419. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 372. § (1) bekezdés], vagyis a felülvizsgálat kereteibe kizárólag az engedélyezett jogkérdés tartozik bele [Pp. 419. § (2) bekezdés]. A kérelemhez kötöttség elve [Pp. 2. § (2) bekezdés] alapján a Kúria végzésében kizárólag olyan jogkérdés vonatkozásában engedélyezheti a felülvizsgálatot, amit a fél engedélyezés iránti kérelmében megjelölt.

[17] A Kúriának ez az értelmezése – ti. valamennyi engedélyezési okra alapított felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemnek nélkülözhetetlen tartalmi eleme a jogkérdés megfogalmazása – összhangban van a jogszabály céljával és az Alaptörvénnyel is. A Pp. – preambuluma és törvényjavaslata indokolása alapján – a felek felelős pervitelére épít, az általánossá tett kötelező jogi képviselet miatt professzionális pervitelt vár el, az engedélyezés iránti kérelem szabályozásának célja az eljárás gyors és célratoró lefolytatása, abban hangsúlyosan érvényesül a kérelemhez kötöttség elve és az engedélyezés kivételessége. A jogkérdés megjelölésének követelménye összhangban áll a józan ész, a közjó, az erkölcs és a gazdaságosság követelményeivel, valamint nem sérti a tisztességes eljárást sem: a félnek azt a jogkérdést kell engedélyezés iránti kérelmében megjelölnie, amellyel kapcsolatban kéri először a felülvizsgálat engedélyezését, majd ezt követően a Kúria felülvizsgálati döntését. A Kúria fenti jogértelmezése a Bírószági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozataiból bárki számára megismerhető és teljesíthető. A Pp. 72. §-a alapján pedig a felülvizsgálati kérelmet és az engedélyezés iránti kérelmet előterjesztő fél számára a jogi képviselet minden esetben kötelező, amely a jelen ügyben a Pp. 75. § (2) bekezdés a) pontja alapján valósul meg. A professzionális jogi képviselőtől ugyanakkor elvárható, hogy ismerje és alkalmazza a Kúria közzétett határozataiban írt jogértelmezést.

[18] A jelen ügyben az alperes engedélyezés iránti kérelmét összesen nyolc pontra bontotta [A), B1), B.2.), C), D), E), F), G)]. Ezek közül azonban hat pont esetében [A), C), D), E), F), G)] ténylegesen nem jelölt meg jogkérdést. Engedélyezés iránti kérelmének e hat pontjában igen részletesen indokolta az általa állított jogszabálysértést, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérést, de nem fogalmazta meg azt a konkrét, álláspontja szerint engedélyezést megalapozó jogkérdést, amelyre kérelmét alapítja. Kérelme e pontjaiban is hivatkozott „jogkérdésekre”, például arra, hogy „[a] fenti jogkérdésekben a Tisztelt Kúria is állást foglalt”, „a fenti jogkérdésben a Tisztelt Kúria is állásfoglalt közzétett határozatában”, „[a] Tisztelt Kúria fenti jogkérdésben tett állásfoglalásaiból egyértelműen következik”, azonban kérelme e hat pontjában ténylegesen nem fogalmazott meg jogkérdést. Az alperes által megjelölt konkrét jogkérdés hiányában a Kúria e pontok vonatkozásában érdemben nem tudta vizsgálni, hogy jogerős ítélet valóban felvetette-e a – meg sem jelölt – jogkérdést, valamint a másodfokú bíróság jogerős ítéletében valóban abban a jogkérdésben foglalt-e állást. A Kúria ezért – az engedélyezés iránti kérelem tartalmi hiányossága miatt – a kérelem A), C), D), E), F), G) pontjai vonatkozásában nem engedélyezhette a felülvizsgálatot.

[19] Az alperes engedélyezés iránti kérelme B1) és B.2.) pontjában jelölt csak meg jogkérdést. Kérelme – határidőben előterjesztett – kiegészítésében maga is e két jogkérdésre hivatkozott azzal összefüggésben, hogy a másodfokú bíróság ezekben tért el az elsőfokú bíróság jogértelmezésétől (Pfv.2. sorszám 4. pont).

[20] Az alperes engedélyezés iránti kérelme B1) pontjában azt a jogkérdést jelölte meg, hogy a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Tht.) 24. § (2) bekezdés c) pontja alapján az igényérvényesítés feltétele-e a hátralékos tulajdonostárs előzetes felszólítása, valamint annak eredménytelensége, továbbá alkalmazható-e a Tht. 24. § (2) bekezdés c) pontja, ha a társasház szervezeti-működési szabályzata nem felel meg ezen törvényi rendelkezés kógens tartalmának. Indokolása szerint a másodfokú bíróság jogsértően értelmezte a Tht. 24. § (2) bekezdés c) pontját abban, hogy a fizetési meghagyásos eljárás kezdeményezésének nem előfeltétele a tulajdonostársnak küldött fizetési felszólítás eredménytelensége, a másodfokú bíróság következetes joggyakorlata pedig eltér más bíróságok joggyakorlatától, amit részletesen bemutatott. Tévesnek értékelte a másodfokú bíróság indokolásában írtakat, és ezt részletesen indokolta. E jogkérdéssel kapcsolatban két okból – a joggyakorlat egységének biztosítása és a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége miatt – kérte a felülvizsgálat engedélyezését.

[21] A Tht. 24. § (2) bekezdés c) pontja szerint a szervezeti-működési szabályzatban kell meghatározni – egyebek mellett – a közösköltség-hátralék megfizetése érdekében a közös képviselőnek az adós tulajdonostárs határidő megjelölésével történő felszólításával, továbbá – ha a felszólítás eredménytelen – a fizetési meghagyás kibocsátásának kezdeményezésével kapcsolatos feladatait.

[22] Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Tht. és a felperes szervezeti-működési szabályzata rendelkezéseit, a Tht. értelmezését, valamint a Tht. és a felperes szervezeti-működési szabályzata jelen ügy tényeire való alkalmazásán alapuló jogi következtetését {[35]-[50]}. A másodfokú bíróság jogerős ítéletében ismertette a fellebbezés e következtetéseket támadó hivatkozásait {[15]-[16]}, amelyek lényegével – ti. a fizetési felszólítás nem előfeltétele a fizetési meghagyásos eljárásnak és a per megindításának – egyetértett {[34]}. Jogi indokolását ugyanakkor arra alapította {[35]-[36]}, hogy a Tht. 24. § (2) bekezdés c) pontja nem az igényérvényesítésre, hanem a szervezeti-működési szabályzat tartalmára vonatkozik. Ezt követően az igényérvényesítés szabályozásából vezette le azt a következtetését, hogy a fizetési felszólítás nem eljárásjogi és nem anyagi jogi feltétele a közösköltség-hátralék érvényesítésének. Értékelése szerint az elsőfokú bíróság a fentiek miatt alkalmazta tévesen a Tht. 24. § (2) bekezdés c) pontját, a fizetési felszólítás elmaradása nem eredményezheti a kereset elutasítását.

[23] A másodfokú bíróság következtetését tehát arra alapította, hogy a Tht. 24. § (2) bekezdés c) pontja nem az igényérvényesítésre, hanem a szervezeti-működési szabályzat tartalmára vonatkozik, az igényérvényesítés Tht. és Pp.-beli szabályozása ugyanakkor nem teszi sem eljárásjogi sem anyagi jogi feltétellé a fizetési felszólítást. A másodfokú bíróság tehát jogerős ítéletében nem az alperes engedélyezés iránti kérelmének B1) pontjában megjelölt jogkérdést bírálta el. Döntését kifejezetten és egyértelműen nem a Tht. 24. § (2)

bekezdés c) pontjára, valamint nem a szervezeti-működési szabályzat ennek való megfelelőségére vagy attól való eltérésére, hanem az igényérvényesítés szabályozására alapította. Éppen azért ítélte tévesnek az elsőfokú bíróság álláspontját, mert azt a Tht. 24. § (2) bekezdés c) pontjára, és nem az igényérvényesítés szabályozására alapította. A jogerős ítélet tehát nem vetette fel az alperes által megjelölt jogkérdést. Az engedélyezés iránti kérelem ezért e jogkérdés vonatkozásában alaptalan, így a felülvizsgálat egyik – alperes által megjelölt – ok alapján sem engedélyezhető.

[24] Az alperes engedélyezés iránti kérelme B.2.) pontjában azt a jogkérdést jelölte meg, hogy ha nincs az ügyvédnek az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 34. § (2) bekezdése szerinti kógens tartalomnak megfelelő meghatalmazása, minden olyan jogi cselekmény, amely az ő közbejöttével történt, joghatás kiváltására nem alkalmas; e körben hivatkozott a Kúria Pfv.20.862/2024/9. számú határozata [37]-[39] bekezdéseire az ügyvédi megbízási szerződés alakiségével és tartalmával, valamint hiányossága jogkövetkezményével kapcsolatban. Indokolása szerint a felperes perbeli jogi képviselője mint magánszemély küldött neki felszólító levelet, arra nem volt a jogszabályi követelményeknek megfelelő meghatalmazása, így a felszólítás nem volt joghatályos. Az ügyvéd általi felszólítást a másodfokú bíróság is lényegesnek tartotta, mert a tényállás körében azt megállapította, e releváns kérdést viszont mégsem indokolta.

[25] Az elsőfokú bíróság ítéletében tényként megállapította az ügyvédi felszólítást és annak átvételét {[21]-[22]}, valamint e tény jelentőségét és a képviseleti jog igazolásának hiányát jogi indokolásában is feltüntette {[44]-[50]}, mert a kereset alaptalanságát erre is alapította. A másodfokú bíróság jogerős ítéletében a fellebbezés alapjául szolgáló tényállás körében az elsőfokú bírósággal egyezően feltüntette az ügyvédi felszólítást és annak átvételét {[2]}, mert a fellebbezés az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos jogi következtetéseit is támadta {[16]}. A másodfokú bíróság azonban arra a jogi következtetésre jutott, hogy a fizetési felszólítás nem előfeltétele a fizetési meghagyásos eljárásnak és a per megindításának, így nem tulajdonított jelentőséget a képviseleti jogra vonatkozó érvelésnek, ezért mellőzte az arra vonatkozó elsőfokú ítéleti megállapításokat {[34]-[36]}. A másodfokú bíróság tehát jogerős ítéletében nem bírálta el az alperes engedélyezés iránti kérelmének B.2.) pontjában megjelölt jogkérdést. Ebben a jogkérdésben a másodfokú bíróság – eltérő jogi álláspontja miatt – kifejezetten és egyértelműen nem foglalt állást, így a jogerős ítélet nem vetette fel ezt a jogkérdést. Az alperes engedélyezés iránti kérelme ezért e jogkérdés vonatkozásában is alaptalan.

[26] Mindezek alapján a Kúria a felülvizsgálatot megtagadta a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján, valamint azt a fentiek szerint röviden indokolta a Pp. 411. § (2) bekezdése értelmében.

[27] A felülvizsgálat megtagadása miatt a Kúria a felülvizsgálati kérelemben előterjesztett, a jogerős ítélet végrehajthatóságának felfüggesztésére vonatkozó kérelmet érdemben nem vizsgálta.

[28] Az alperes részére a Pfv. 3. sorszámú végzéssel engedélyezett személyes költségmentességre figyelemmel meg nem fizetett – az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (2a) bekezdés *a)* pontja szerinti összegű – felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke viseléséről a Kúria a Pp. 95. § (1) bekezdés *c)* pontja, a 101. § (1) bekezdése, valamint a 102. § (1) és (6) bekezdése alapján határozott.

[29] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2025. december 16.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k. a tanács elnöke, Dr. Parlagi Mátyás s. k. előadó bíró, Dr. Cseh Attila s. k. bíró, Dr. Magosi Szilvia s. k. bíró, Dr. Mocsár Attila Zsolt s. k. bíró